

недоумѣніето на Неоптолема, който не умѣяше да са преструва, Телѣмахъ самъ са намѣри въ недоумѣніе; и въ тѣзи минута той заприлича съвършенно на Неоптолема.

Между туй съюзната войска вървѣше въ добъръ редъ противъ Адраста, давнійскыя царь, който не почиташе боговетъ, и навѣтоваше челоуѣцты. Телѣмахъ ерѣщаше голѣмы затрудненія, какъ да са докара между толкози царѣ завистливы единъ на другико. Той трѣбаше да са пази да не стане подозрителенъ никому и да спечели любовьта на сичкытъ. Той естествено бѣше добродушенъ и искрененъ, но помалко привѣтливъ; той не са погрижаше да бжде угоденъ на другытъ, не бѣ никакъ предаденъ на богатството, но и не умѣяше да го раздава. И тѣй, при сичко че имаше сърце благородно и благотворително, той не са показваше ни услужливъ, ни чувствителенъ къмъ пріятелството, нито щедръ, нито признателенъ за грижытъ, които бы нѣкой положилъ за него, нито внимателенъ да различава заслугата. Той са водяше подиръ щенъето си безъ да размисля. Майка му Пенелопа, ако и подъ надзора на Ментора, бѣ го отхранила въ едно голѣмство и въ една гордость които помрачавахъ и каквото добро имаше въ него. Той гледаше на себе си като че е отъ природа съвѣмъ различна отъ тѣзи на другытъ челоуѣцы, които му са виждахъ поставены отъ боговетъ на земята само да му угодяватъ, да му служатъ, да запреварватъ сичкытъ му прищевкы, и да чакатъ отъ него сичко като отъ бога. Честыта да му служатъ бѣше по негово мнѣніе доста голѣма награда за тѣзи които му служахъ. Не трѣбаше нищо да бжде не възможно когато предлежеше той да са задоволи; и наймалката забава раздражняше живостната му природа.

Който съгледаше този му характеръ, помислил бы го за неспособенъ да обыча другико челоуѣка освѣнь себе си; че той друго не желае освѣнь собственната си слава и удоволствіе; но туй хладнокрѣвіе къмъ другытъ и непреклонното му самолюбіе проиехождахъ отъ постоянното преземанье въ което го бѣхъ хвърлили силнытъ му страсти. Той былъ безмѣрно глезенъ отъ майка си еще отъ люлката и станъ злочестъ примѣръ на